

[Forsvarsministeren.]

ærede Ordfører fremsatte. Jeg skal kun sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen i Anledning af hans Udtalelse om, at Afstemningen her skulde vise, hvor stor Afrustningsvillien var i dette Ting, at en Afstemning over de stillede Ændringsforslag ikke har det mindste med Afrustningsvillien at gøre. Man kan, som det er fremhævet af Ordføreren, ikke ved et Ændringsforslag afskaffe den bestaaende Lov, og dertil kommer, at selv om Afsnittet om Forrentning og Afskrivning udgaar, vil dette ikke medføre Besparelser af een rød Øre i Statens Husholdning. Vi har, som jeg allerede har mindet om, fremsat Forslag til en Omordning af hele Forsvarsvæsenet, hvorved betydelige Beløb kunde spares, men hvis dette Forslag var til Afstemning her i Tinget, tvivler jeg meget om, at det ærede Medlem vilde stemme for det. Det er derfor letkøbt nu at staa og tale om, at Afrustningsvillien skal dokumenteres ved den forestaaende Afstemning.

Korsgaard: Saafremt den højtærede Forsvarsminister virkelig gør, som man efter de faldne Udtalelser maa antage, han vil gøre, mener jeg at kunne drage den Slutning, at Kaserneforholdene i Løbet af meget kort Tid virkelig vil blive bragt i Orden, og jeg mener ogsaa at turde forstaa Ministerens Udtalelser saaledes, at uden Hensyn til, om han synes om Love af den Art eller ikke, vil han — ikke mindst paa dette Omraade, men i øvrigt paa alle Omraader — strengt følge, hvad der er Lovens Aand. Et enkelt Punkt var jeg dog ikke saa glad for. Den højtærede Minister udtalte, at før man kunde foretage noget, maatte man se, hvorledes det gik med de Forsvarslove, som ligger i Landstinget. Jeg maa tilstaa, at dette maa opfordre til at spørge, om man kan blive ved med at tale saaledes, for saa kommer vi jo aldrig af Stedet. Det faktiske er, at vi for et Aars Tid siden fik en ny Hærlov, og det faktiske er, at Landstingets Flertal ikke siden da er blevet ændret. Under disse Forhold kan jeg ikke finde sund Sans i at tro, at der skulde ske en større Forandring med den Hærorrdning, der blev vedtaget for et Aars Tid siden i begge Rigsdagens Ting; endstige at der skulde kunne vedtages en Ordning, som fuldkommen bryder med den. Jeg synes i det hele taget, at det Nummer, om jeg saa maa kalde det, maa høre op. Vi maa handle efter Lovene, som de nu en Gang er. Naturligvis kan der i Situationer, hvor der er Sandsynlighed for, at de bliver

lavet om, tages Hensyn; men en saadan Sandsynlighed foreligger aldeles ikke.

Aksel Larsen: Til den højtærede Krigsministers Udtalelser . . . (Munterhed). Ja, men det er Krigsministeriet, vi behandler. . . Altsaa til Forsvarsministerens Udtalelser om, at man ikke ved Forslag til Finansloven kan ændre en Gang vedtagne og givne Love, skal jeg endnu en Gang henviser til, at den Regering, hvoraf den nuværende Forsvarsminister er Medlem, en Gang har forsøgt dette, erklæret, at det var i allerhøjeste Grad muligt, lovligt og berettiget, og jeg skal anmode om at faa dette modbevist fra samme Side, før Ministerens Argumenter har nogen Virkning.

I øvrigt er det *min* principielle Opfattelse, at eftersom man ved Vedtagelsen af en Lov kan ændre og afskaffe en anden Lov, maa det ogsaa gælde i dette Tilfælde, med Finansloven.

Det er naturligvis rigtigt — det er ikke ud fra en sjælden Gætteevne, at Forsvarsministeren er i Stand til at fastslaa det —, at hvis Afrustningsforslaget, som det kaldes, kom til Behandling i dette Ting, vilde vort Parti stemme imod det. Det vilde vi ubetinget, fordi vi stemmer imod hver eneste Øres Udgift til Militærvæsen i den kapitalistiske Stat. Men det træffer sig i denne Henseende, maaske ikke mærkeligt, men beklageligt for Socialdemokratiet, at vi synes at være i Overensstemmelse med, hvad der en Gang tilsyneladende var Socialdemokratiets Standpunkt, idet dette Parti i 1909 stillede et Forslag i Folketinget angaaende Militærvæsenet. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere et Par af Paragrafferne, som er ret interessante. Der siges, at den paabudte Værnepligt ophæves, at det i Lægdsrullen og Sørollen indførte Mandskab udslettes; med Officerer, Embedsmænd, Underbefalingsmænd og lige stillede forholdes der efter de i Lov af 24. Februar 1858 § 6 fastsatte Regler Alle Befæstningsanlæg desarmes og nedlægges. Hærens og Søværnets Materiel, herunder Øvelsespladser, Kaserner, Barakker, Lejre o. s. v. realiseres. Om Anvendelse af Beløb indvundne ved de i nærværende Lov nævnte Realisationer eller ved Besparelser i de nuværende Udgifter til Forsvarsvæsenet træffes der Bestemmelser ved Lov.

Det var Standpunktet i 1909, udtrykt i et i dette Ting højtideligt fremsat Lovforslag, for hvilket en Del af de nuværende ærede Medlemmer af Socialdemokratiet har